

NENÍ MÍSTO, KDE NELZE ČÍST OHLÁŠKY!

- Ve dnech od 20. do 24. 11. nebudou v Dýšíně mše sv. ani úterní setkání nad biblí, ani páteční setkání mládeže z důvodu exercicií.
- Příprava na první sv. přijímání v pátek 23. 11. bude s Alenou Havelkovou.
- V sobotu 24. 11. budeme od 16:00 na dýšinské faře už počtvrté vyrábět

unikátní keramický betlém. Přijďte si vyrobit svou figurku z hlíny. Vše bude probíhat pod odborným vedením manželů Brůčkových. Vypálený betlém bude o Vánocích vystaven v kostele, po svátcích nabídnut k prodeji a stržené peníze pošleme

v rámci projektu Adopce na dálku chudé indické dívky Marii Shalini Kumar.

- V neděli 25. 11. je slavnost Ježíše Krista Krále, v pátek 30. 11. je svátek sv. apoštola Ondřeje.

- V pátek 30. 11. a v sobotu 1. 12. nebude v Dýšíně mše sv. z důvodu duchovní obnovy studentů.

- 2. 12. začíná advent. Přineste si do kostela k požehnání věnce. Každý adventní čtvrtek bude v Dýšíně mše sv. s rorátními zpěvy v 5:00 ráno.

- V neděli 2. 12. bude po mši sv. na dýšinské faře duchovní obnova s P. Robertem Bergmanem, spirituálem Církevního gymnázia v Plzni. Po mši sv. se zájemci přesunou na faru, kde bude oběd v podobě

poutní místo Lomec

párků a chleba, cca ve 13:15 začne duchovní obnova, která skončí v 18:00. Hlídaní dětí na faře bude zajištěno. Během duchovní obnovy bude nabídka zpovědi.

- Od pátku 7. 12. do neděle 9. 12. bude víkendová duchovní obnova farnosti na krásném poutním místě Lomec u Vodňan. Počet účastníků je omezený, přihlašujte se co nejdříve do tabulky v kostele nebo na tel. 737 814 525.

KERAMICKÝ BETLÉM

Přijďte si vyrobit svou figurku...

Pod vedením manželů Brůčkových vznikne už počtvrté keramický betlém, který bude vystaven v dýšinském kostele a z jeho prodeje zaplatíme v projektu Adopce na dálku rok studia indické dívky.

sobota 24. 11. 2012 v 16:00 na faře v Dýšíně

www.farnostdysina.cz

P. Robert Bergman

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI:

DÝŠINA:

pondělí

- 19:00 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 – možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání nad biblí – fara

(20. 11. vše odpadá)

středa

- 17:30 – mše sv.

(21. 11. nebude)

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – tři čtvrtky – tři setkání na faře nad vyhlášeným tématem

(22. 11. nebude)

pátek

- 17:00 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – setkání mládeže

(23. 11. a 30. 11. vše odpadá)

sobota

- 17:30 – mše sv.
- (24. 11. a 1. 12. nebude)

neděle

- 11:00 – zpovídání - kostel (kromě 1. a 3. neděle v měsíci)
- 11:30 – mše sv.
- kafe po mši - fara
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv. 9:15 – kaple na návsi
- 1. týden v měsíci: setkání nad biblí po mši
- 3. týden v měsíci: setkání nad buchtami po mši

TERN

147

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
18. 11. 2012 – 33. neděle v mezidobí

kontakt: P. Pavel Petrašovský, tel.: 737 814 525, boyda@centrum.cz
www.farnostdysina.cz

Modlit se nudou

S mládeží farnosti jsme minulý víkend jeli do nejslavnějšího poutním místě Polska, Częstochowe. Dostali jsme na to dotaci od Plzeňského kraje, která se však nesměla utratit za benzín, nezbylo nám tedy než jet vlakem. Cestování pod záštitou Českých drah je sice krásné, ale vleče se. Vyjžděli jsme z Plzně v pátek ve čtyři odpoledne, vystupovali jsme v Ostravě v deset večer. V Ostravě jsme druhý den nastupovali do vlaku v jedenáct, v Częstochowe jsme byli ve tři odpoledne. A nazpátek jsme jeli v neděli v kuse téměř deset hodin. Velmi si přejí, aby si mládež z našeho víkendu nevybavila předlouhou cestu, ale poutní místo.

Kdybychom se jeli podívat na turisticky atraktivní stavbu, na architekturu kostela v Częstochowe, určitě by se nevyplatilo tak dlouho a tak daleko cestovat. Byl to krásný kostel a krásné místo, ale za deset hodin sezení ve vlaku to určitě nestálo. U poutních míst se ale na všechno člověk dívá jinak.

Neputuje namáhavě a dlouho proto, že za to stojí prohlídka kulturní památky, ale protože putování je součástí jeho modlitby a odevzdání se Bohu. Lidé se modlí různě, my s mládeží jsme se modlili tím, že jsme se nudili ve vlaku. Pouť není jen to, jak se pomodlíme v częstochowské bazilice, pouť je i rozhodnutí se vydat na cestu, pouť jsou i obtíže cesty, pouť je i nuda dlouhých hodin na cestě.

A třeba to tak nějak je v celém životě. Vztah k Bohu se neodehrává jen v těch několika vzácných chvílích, kdy se člověk odebere na mši nebo poklekne doma před křížem k modlitbě. Vztahem k Bohu se může stát i to, co dělá v práci, jak se chová k doma k manželce a dětem, jak vaří večeri, opravuje auto nebo pere prádlo.

Slavit bohoslužbu nemusíme jen v kostele v ornátu a s kadidlem, ale i v kuchyni se zástěrou a vařečkou nebo v garáži s kleštěmi a šroubovákem. Zrovna tak jako k pouti nepatří jen mše svatá v poutním kostele, ale i cesta, do oblasti našeho vztahu k Bohu nepatří jen modlitba, ale naprosto všechno.

Když člověk v neděli po mši svaté opouští kostel, neopouští Boha. Jenom odchází, aby mu sloužil jinak.

ikona Panny Marie Częstochowské

Mládež farnosti putovala do Częstochowe

O víkendu 9. – 11. listopadu vyrazilo devět členů dýšinské mládeže a jeden kněz na pouť do nejvýznamnějšího polského místa Częstochowe. Vyjeli jsme vlakem v pátek odpoledne a nejprve zamířilo do moravské Ostravy, kde nám měly zázemí poskytnout sestry boromejky. A taky že ano. Sestry nás čekaly na nádraží, jedna nám naložila batohy do auta, druhá s námi jela tramvají a noc jsme strávili v útulném prostředí jejich kláštera. Ráno nám boromejky připravily snídaní a po ranních chválách nás sestra Vincenta provedla v moderním kostele, který je takřka propojený s jejich domem.

Pak už jsme ale museli vyrazit na cestu do Polska. Vleklo se to, jen co je pravda. Ve tři hodiny jsme ale vystupovali na nádraží v Częstochowe. Ubytovali jsme se v areálu poutního místa, dali si pořádnou večeři a pak jsme slavili mši sv. u starobylé ikony Panny Marie częstochowské. Krátce jsme si prohlédli celé poutní místo a rozešli se k soukromému programu až do modlitby nešpor.

Ráno jsme si museli přivstat, hlavní mše sv., při které se odkrývá ikona Panny Marie, začíná už v šest hodin. Pro mnohé z nás to bylo velké, velké pokání. Kolem nás bylo mnoho poutníků, zažili jsme, co toto místo znamená po Poláky.

Pak byla snídaně a protože jsme se rozhodli jet dřív, než bylo původně plánováno, museli jsme zbytek poutního areálu stihnout v jedné hodině. Obešli jsme hradby s krásnou křížovou cestou a vyškrábali se na vysokou věž, odkud byl úžasný rozhled do širokého okolí. Pak ještě desátka za farnost a mládež v kostele a už jsme museli běžet na vlak.

Cesta zpátky byla nekonečná, skoro deset hodin ve vlaku. Krátili jsme si to všelijak, přeseďáváním z jednoho kupé do druhého, karbanem, zlobení nebo spánkem. Nakonec jsme však přece jen dorazili do Plzně. A rychle spát, druhý den šla brzo ráno většina z nás do školy nebo do práce.

Vyrábění, zpívání, hraní, hraní, hraní...

V sobotu se opět konalo setkání dětí na faře. Teplíčko, vůně čerstvých koláčů a dobrá nálada se linuly velkou místností fary v Dýšině, kam ke stolu a společnému vyrábění zasedly děti rozmanitého věku, aby si vyrobily zajímavou rukojeť na lžici. Fantazii se meze nekladly, a za chvíli z barevné hmoty vznikaly i první korálky a naušnice. Rodinka Ringelhanů přišla s tímto nápadem a dětem se náramně zamlouval. Tajemná barevná hmota se pak jen zapekla v troubě a o la la zajímavé výrobky byly na světě.

Náš hlad jsme zažehnali výbornou červenou omáčkou od paní Stajnerové. Po obědě naskákaly děti pod deky, ale místo odpoledního odpočívání následovalo velké řádění na matracích. Palandy na faře nejspíš dětem připomínaly velkou prolézačku. Malí i velcí za velkého povyku nahoru dolu, sem a tam, hopi hop...

Některým z toho „odpočívání“ pěkně vyhládlo, však dobroty od maminek to spravily. Následovalo putování na hřiště, kde řádění pokračovalo. Honička, podbíhačka, tichá hlasitá pošta, roboti..., kolemjdoucí zůstávali v údivu, když mezi dětmi spatřili dospěláky, kteří se nebáli přidat do hry.

Závěr dne patřil mši, kde děti pomáhaly panu faráři ztvárnit moudrý příběh. S dobrou náladou a s drobným poselstvím z kázání jsme se všichni vraceli domů.

A už nyní se moc těšíme na další setkání. Takže příště na viděnou.

Mařu Peroutková

Oprava části fasády dýšinského kostela a fary je před dokončením.

Fasáda části kostela je prakticky hotová, zbývá ještě zatónovat kamennou římsu a dokončit restaurování bočních dveří. Doufám, že smetanovo – růžová barevnost zdiva se vám líbí.

Na východní části fary je oprava fasády také téměř hotová, zbývá už jen její natření do dvou odstínů žluté, které vybrali památkáři. Snad se vše stihne do mrazů.

Pro děti: Co je v srdci?

Dnes jsme v kostele mluvili o tom, že naše srdce má být plné hezkých věcí. Vyber, které dílky by se Pánu Ježíši líbily, a vybarvi je červeně. Pak je vystřihni a zkus z nich poskládat srdce.

V kostele byla vyloupena pokladnička. Po několika dnech obdržel farář obálku s dvacetikorunou. Na přiloženém lístku stálo: Ukradl jsem ve vašem kostele sto korun. Protože mě trápí svědomí, posílám tímto dvacet korun zpět. Bude-li mě svědomí trápit dál, můžete počítat s dalšími splátkami.

◆◆◆

V křesťanské škole se ptá učitelka dětí:
„Tak děti, dám vám hádanku. Co je to? Skáče to po stromech a žere oříšky.“
Přihlásil se Lojzíček:
„Já myslím že veverka, ale jak vás znám tak to bude určitě Ježíš Kristus.“